

Μεταμορφώσεις πλοήγησης

Νέοι δημιουργοί: φοιτητές σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Πολυτεχνείου Κρήτης
Ακαδ. Έτος: 2018–2019. Εξάμηνο: 8ο εαρινό | Ειδικά θέματα ψηφιακού σχεδιασμού.
Διδακτική ομάδα: Επικ. Καθ. Σωκράτης Γιαννούδης, Χαράλαμπος Δουλαβεράκης
Προσαρμοσμένη εγκατάσταση, υλικά: ξύλο, πλαστικό, πλεξιγκλάς, γυαλί, μεταλλικά στοιχεία, κοπή σε laser cutter και CNC router και εκτύπωση σε 3D printer.
Σύλληψη ιδέας: Σωκράτης Γιαννούδης, Ευφροσύνη Τσακίρη | Επιστημονικός υπεύθυνος, συντονιστής εγκατάστασης: **Σωκράτης Γιαννούδης**
Με την υποστήριξη του Εργαστηρίου προηγμένου σχεδιασμού ADLab και του Εργαστηρίου ψηφιακών κατασκευών και ταχείας πρωτοτυποποίησης Fablab
Το έργο εκκινεί από την ιστορία των οργάνων πλοήγησης στην ναυτιλία του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης. Στο πλαίσιο του ταξιδιού τους, τα όργανα αυτά κατανοούνται ως υλικά σημεία συνάντησης του ευρωπαϊκού πολιτισμού με τους πολιτισμούς της Ανατολής, ανταναικλώντας τη σύγκρουση του γνωστού και ουκείου με το άγνωστο, το παράξενο και το μαγικό, στοιχεία τα οποία μεταγράφονται στα όργανα μέσω της φανταστικής επανερμηνείας τους σε ανοίκεια και συχνά τερατώδη αντικείμενα, έχοντας τελικά απωλέσει την αρχική τους χρήση.

Σωκράτης Γιαννούδης

Navigational Metamorphoses

New artists: students of the School of Architecture, Technical University of Crete | Academic Year: 2018–2019. Semester: 8o spring | Special Subjects of Digital Drawing.
Tutors: Ass. Prof. Socrates Yiannoudes, Charalampos Doulaverakis | Site–specific installation, materials: wood, plastic, plexiglass, glass, metal parts, laser cuts, CNC router, 3D printing
Cconcept: Socrates Yiannoudes, Efrossyni Tsakiri | Scientific coordinator: **Socrates Yiannoudes** | With the support of the ADLab and the Fablab

The installation starts from the history of navigation instruments in the Medieval and Renaissance shipping. In the context of their journey, these organs are understood as a material sign of European cul- ture with the cultures of the East, reflecting the conflict between the known and familiar with the unknown, the uncanny and the magical elements transcribed into the instruments through imaginary rein- terpretation in the open and often monstrous objects, ultimately losing their original use.

Socrates Yianoudes

Μεταγραφή του οκτάντα

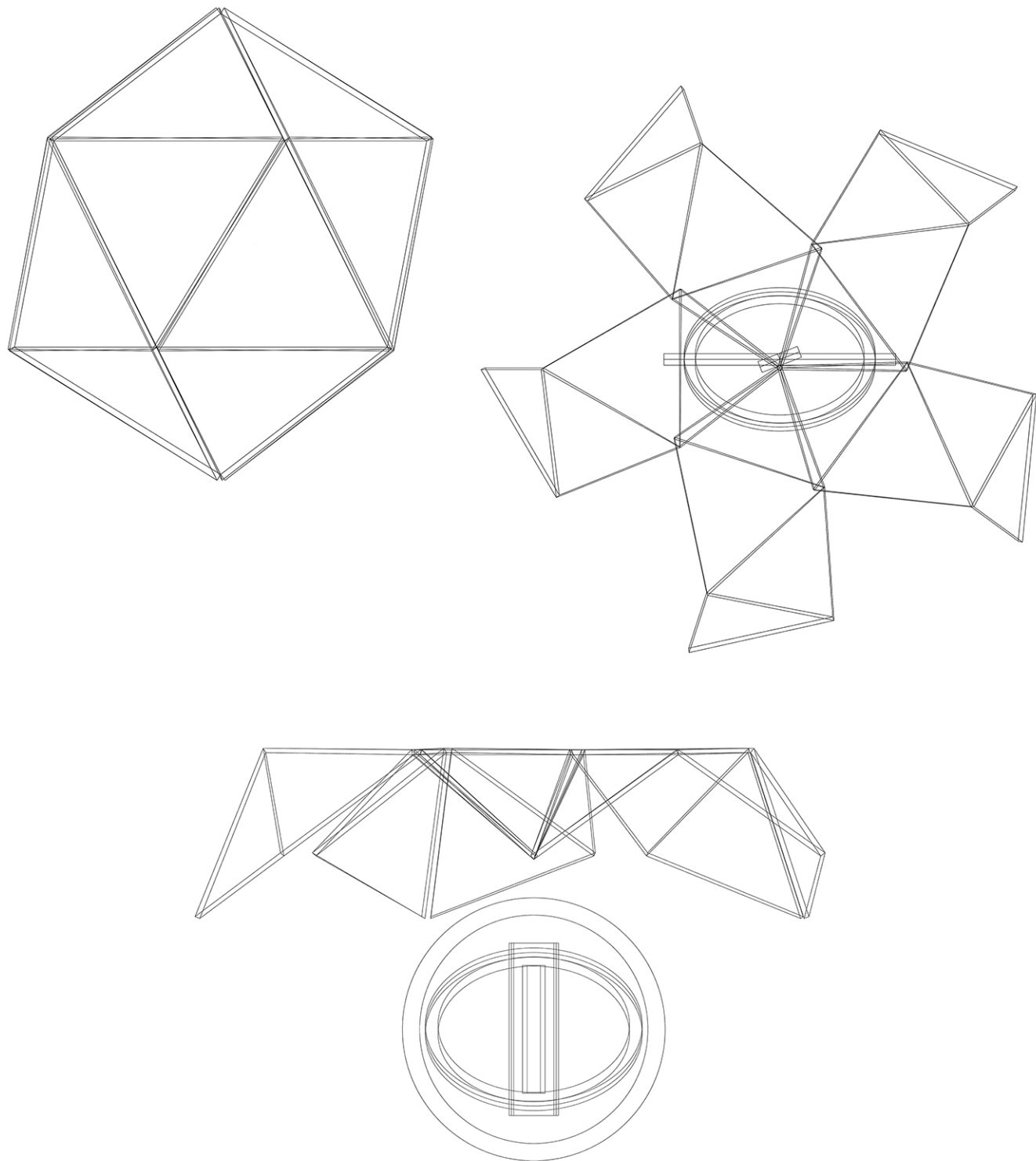
Ο οκτάντας είναι ένα όργανο πλοήγησης το οποίο βασίζεται στην οπτική αντίληψη του παρατηρητή. Σύμφωνα με την θέση του ορίζοντα και την γωνία παρατήρησης, καθόριζε την θέση του πλοίου. Βασιζόμενοι στο ότι το οπτικό πεδίο του παρατηρητή είναι 200° με τις 120° επικαλυπτόμενες, προσπαθήσαμε να συσχετίσουμε τις μοίρες του οπτικού πεδίου του οκτάντα με αυτές του ανθρώπινου ματιού. Διαπιστώσαμε ότι μέσα στο ανθρώπινο οπτικό πεδίο χωράνε 4,4 οκτάντες, συνεπώς δημιουργήσαμε ένα σύστημα οκτάντων το οποίο εξελίσσεται πάνω σε έναν κατακόρυφο άξονα. Σε αυτόν βρίσκονται οι τέσσερις παραμετροποιημένοι οκτάντες, οι οποίοι μετακινούνται σε συνάρτηση με την κίνηση ενός μοχλού/ εργαλείου. Αυτό το συγκεκριμένο εργαλείο κινείται πάνω σε ένα ημικύκλιο 200°. Μέσα στο οπτικό πεδίο του ανθρώπου, καθώς οι 120 από τις 200° γίνονται αντιληπτές και από τα 2 μάτια θεωρήσαμε ότι το κέντρο αυτού του ημικυκλίου των 120° πρέπει να αποτελεί το σημείο όπου οι 4 οκτάντες συγκλίνουν.

Κωνσταντίνα Γκολέμη, Γαλιαδάκη Γεωργία, Σισκάκη Ευαγγελία

Transformation of the octant

The octant is a navigational instrument based on the observer's visual perception. According to the position of the hori- zon and the angle of observation, it determines the position of the ship. Based on the observer's field of view being 200 degrees with the 120 degrees overlapping, we attempted to associate the octant's field of view with that of the human eye. We found that 4.4 octants fit in the human field of view, so we have created an octant system that evolves on a ver- tical axis. In it we placed the four parameterized octants, which are moved in connection with the movement of a lever / tool. This particular tool moves on a 200 degrees hemisphere. Within the human field of view, as the 120 of the 200 degrees are perceived by both eyes, we thought that the center of this 120 degree semicircle, should be the point where the 4 octants converge.

Konstantina Golemi, Gialiadaki Georgia, Siskaki Evaggelia

Spacetrip through the Arc

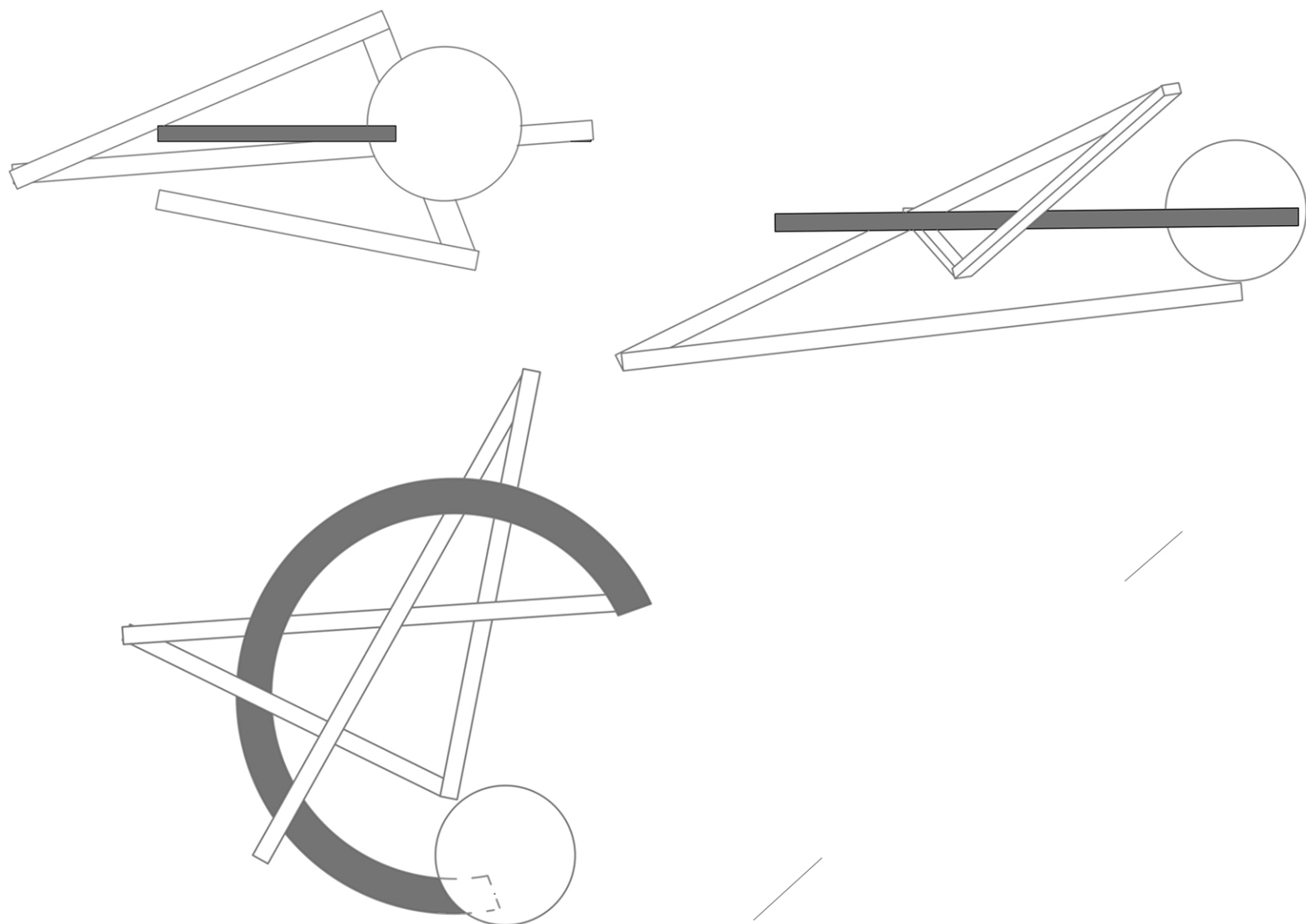
Ο εξάντας κωδικοποιεί τους αστερισμούς που χρησιμοποιούνται στην εύρεση κατευθύνσεων ενός συγκεκριμένου σημείου πάνω στη γη. Με αναφορά στο συγκεκριμένο όργανο ναυσιπλοΐας η σύνθεση παρουσιάζει τη διαδικασία αυτή. Η σφαίρα αντιπροσωπεύει τη γη και το αστέρι το διάστημα. Το τόξο (arc), όντας αφαιρετική απεικόνιση σημαντικού μέρους του εξάντα, δείχνει την ένωση ανάμεσα στο διάστημα και στη γη δίνοντας στον άνθρωπο τον προσορισμό του. Η τοποθέτηση του θα είναι με τρόπο τέτοιο ώστε να δίνει την αίσθηση ενός αστεριού που μέσω του εξάντα καταλήγει στη γη.

Αυγουστίδης Δημήτριος, Παπαχριστοφίλου Νίκη, Ρέππα Ευαγγελία

Spacetrip through the Arc

The sextant codifies the constellations used to find direc- tions of a particular point on the earth. With reference to the specific navigation instrument, the artwork presents this process. The sphere represents the earth and the star the universe. The arc, being a subtractive representation of a significant part of the sextant, shows the union be- tween the universe and earth, signifying man and his des- tiny. Its placement ise in such a way that it gives the feel- ing of a star that through the sextant, ends up on the earth.

Avgustidis Dimitrios, Papachristofilou Niki, Reppa Evaggelia

Sund[en]ial

Καθώς ο Ήλιος συνεχίζει να καίει, η θερμοκρασία θα αυξηθεί και ο πυρήνας θα συσταλεί. Τελικά ο Ήλιος θα γίνει ένας Κόκκινος Γίγαντας, και τότε το μεγαλύτερο μέρος του υδρογόνου του πυρήνα του θα έχει καεί. Ο Ήλιος μας ως ένας Κόκκινος Γίγαντας, καταπίνει πρώτα τον Ερμή, απορροφά την Αφροδίτη, εγκολπώνει τη Γη, και τελικά πλησιάζει τον Άρη. Η έκρηξη εκτινάσσει και διαλύει το περιβλήμα και αυτό αναφλέγεται. Το ανοίκειο της σκοτεινής πλευράς μιας ύπαρξης που πρωτοσχεδιάστηκε με γνώμονα το φως. Τι συμβαίνει όταν πέφτει το σκοτάδι;

Αμαλία Λούπα, Κωνσταντίνα Ταγκλή

Sund[en]ial

As the Sun continues to burn, the temperature will increase and the core will shrink. Eventually the Sun will become a Red Giant, and then most of its core hydrogen will be burned. Our Sun as a Red Giant, first swallows Mercury, sucks Aphrodite, encodes the Earth, and finally approaches Mars. The explosion ejects and dissolves the casing and it ignites. The uncanny of the dark side of a being that was initially designed in light. What happens when the darkness falls?

Amalia Loupa, Konstantina Tagkli

